

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LIV. Quomodo eos qui sacrificare renuissent, militiâ solvit, & carcere
inclusos ali vetuit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

κόσμον τῶν ἀνθρώπων ἀπεγίνωσκε. φύσεως
ἐλάττω κακὰ χρώδρ' αὐτὸς ἐαυτῷ.

A ne utique posse censuit; de communi
hominum natura ex suomet ipsius mor-
bo pessimè judicans.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΓ'.

Γυναικας εἰς ἐκκλησίας ἀνδράσιν ἅμα μὴ συνάγειν
πρόσταμα.

Διὸ δὲ δὲυτέρῳ νόμον ἐπέθει, μὴ δὲ ἐν προ-
τάτῳ ἀνδρας ἅμα γυναιξὶν ἐπιτά-
τῃ θεῷ παρεῖναι εὐχας. μὴ δ' ἐπὶ τὰ σεμνὰ
τῆς δεξιῆς διδασκαλεῖα φοιτᾶν τὸ γυναικῶν
χρῆμα, μὴ δ' Ἐπισκόπους καθηγείας γυναιξὶ
θεοσεβῶν λόγων. γυναικας δ' αἰρείας γυναι-
κῶν διδασκαλίας. γελομένων ἢ τέτων πρὸς
τοὺς πᾶσι, ἄλλο πρὸς κατὰ ἑσπερινῶν ἐκ-
κλησιῶν ἐμψυχάτο. δὲν φήσας πυλῶν ἐκ-
τός ἐπὶ καθαρῷ πεδίῳ τὰς εἰς θεῶν συγκε-
ρήσεις τῶν λαῶν ποιῆσαι. τῶν γὰρ καὶ πόλιν
πρὸς δολιχέρων, πρὸς πολὺ τὸν ἐκ τῶν πυλῶν
ἀεὶ αὐτῷ κοινῷ διαλλάττειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΔ'.

τοὺς μὴ θύοντας, ἀποστρατεύειν· ἢ τὰς ἐν φυλακαῖς
μὴ τρέφειν.

Ως δ' οὐκ εἶχεν ἔδ' ἐν τέτρωτ' ἑσπε-
ρίαν, γυνῆ λοιπὸν τῇ κεφαλῇ, τὰς
καὶ πόλιν στρατιώτας, ἡγεμονικῶν ταγματῶν
ἀπολλύεσθαι, εἰ μὴ τοῖς δαίμοσιν αἰετοῦ
ἦεν, παρεκτελέετο. ἐγυμνῶν δὲ τῶν καὶ
πάν ἐθνῶν ἀξιομάτων αἱ τάξεις, ἀνδρῶν
θεοσεβῶν ἐγυμνῶν ἢ καὶ αὐτὸς ὁ τέτων νο-
μοθέτης, εὐχῶν ὁσίων ἀνδρῶν ἐαυτὸν σερήσας.
πὶ δὲ τῶν ἐκ τὸς μνημονεύειν, ὡς τὰς εἰρηκαῖς
ταλαιπωρημένους μὴ δὲνα μέγα δόσει τρυφῆς
φιλιανθρωπεύειν ἐκέλευσε, μὴ δ' ἐλεῖν
τὰς ἐν δεσμῶν λιμῷ διαφθειρομένους. μὴ
δ' ἀπλῶς ἀγαθὸν εἶναι μὴ δὲνα. μὴ δ' ἀγα-
θὸν πρὸς αἶψαν, τὰς καὶ πρὸς τῆς φύσεως
ἐπὶ τοσμπούτας τῶν πέλας ἐλκομένους. καὶ
τὸν γένοντων ὅσα ἀνίκευς ἀναιδῆς καὶ πρὸς
νομῶτα, πᾶσαν ὑπερβολὴν φύσιν.
ἐφ' ἧ καὶ τιμωρία προσέκειτο, τὰς ἐλεῖν
τὰ ἴσα πάχειν τοῖς ὀλεσμένοις, ὑπερ-
βολῆς τιμωρίας τὰς τὰ φιλιανθρωπα δια-
κονήσας.

CAPUT LIII.

Edictum Licinii, ne mulieres una cum viris in
Ecclesiam convenirent.

I Deinde alteram legem tulit, qua ju-
bebat, ne viri orandi causâ in Eccle-
siam Dei simul cum mulieribus conve-
nirent; neque mulieres ad venerandas
virtutis scholas discendi causâ ven-
rent; postremò ne Episcopi divinæ reli-
gionis præcepta mulieribus traderent:
sed ut mulieres ad id electæ, docendis
mulieribus præficerentur. Quæ cum
ab omnibus riderentur, aliud quidpiam
commentus est ad Ecclesiarum ever-
sionem. Jussit enim ut solemnes popu-
lorum conventus extra portas in aperta
planicie celebrarentur; asserens libe-
rum extra portas aërem turbis longè
commodiorem esse, quàm oratoria in-
tra urbem sita.

CAPUT LIV.

Quomodo eos qui sacrificare venissent, militia
solvit: & carcere inclusos, alii veniit.

V Erum cum ne in hoc quidem ob-
sequi sibi illos videret, tandem re-
jectis ambagibus, nudo quod ajunt ca-
pite, decrevit ut milites qui per singulas
urbes apparebant judicibus, nisi demo-
nibus sacrificare mallent, ab apparitio-
ne Prædialis officii removerentur.
Proinde officia Magistratuum per sin-
gulas provincias viris piis ac religiosis
nudabantur. Sed & ipse qui hanc legem
tulerat, nudabatur orationibus sancto-
rum virorum, quib' semetipso privatur.
Quid præterea commemorare attinet,
quo pacto præceperit, ne miseris in car-
cere detentis alimenta quisquam hu-
maniter subministraret; neque quis ho-
mines in vinculis fame contabescerent,
miseratione prosequeretur: hoc est, ne
quis omnino vir bonus existeret; neque ii
qui ad proximorum miserationem na-
tura ipsâ ducuntur, boni quidquam
præstarent. Fuit hæc profectò qui-
dem lex palam impudens & immanissi-
ma; omnemq; morum feritatem facile
superavit. Quinetiam legi adjecta erat
hæc pœna, ut qui inclusis stipem dedis-
sent, pari cum ipsis supplicio plecteren-
tur; utq; in carcerem & vincula conjecti
eandem cum noxiis pœnam subirent,
qui humanitatis officia eis præstitissent.

Liij